JORGE FERNÁNDEZ DÍAZ CAP DE LLISTA DEL PP PER BARCELONA AL 20-N

Entrevistes | 04-10-2011 | 01:08

Jorge Fernández Díaz, cap de llista del PP per Barcelona el 20-N i actual vicepresident tercer del Congrés, encarna la moderació i la bona sintonia amb CiU. Un perfil idoni en l'actual context polític. Fernández reclama canvis en el sistema d'immersió lingüística sense oposar-se a la preponderància del català a l'escola, nega la viabilitat del concert econòmic i critica el modus operandi de la reforma constitucional.

Creu que la seva tria respon al retorn a una política popular menys combativa?

Jo crec que la meva nominació és fruit de una concurrència de voluntats del PP de Catalunya i d'Espanya i, és clar, el meu historial i característiques polítiques hi han influït. És veritat que en el PP hi ha hagut canvis; ara som un partit més cohesionat i situat en la centralitat política perquè no ens dediquem a fer el discurs políticament correcte sinó el que és correcte políticament, i això vol dir no amagar determinats problemes.

Com la immigració?

Sí, no podem fer una política voluntarista de papers per a tots. Jo crec que la xenofòbia és repugnant i reprovable, però això no treu que la immigració hagi de ser legal i ordenada.

I no és xenòfob associar romanesos amb inseguretat com va fer Garcia Albiol?

No entraré en aquesta casuística... El delicte no té nacionalitat, però les estadístiques diuen que determinades minories acumulen alts índexs de delinqüència, per tant, alguna cosa passa...

Sigui com sigui, probablement la crisi s'acarnissa més en col·lectius més vulnerables...

I per això jo crec que no podem aplicar la mateixa política migratòria en moments de crisi que en moments de bonança.

El pes dels nouvinguts és avui molt important. Per què hem de canviar un sistema com la immersió, que s'ha provat tan efectiu en termes de cohesió?

Seria raonable que hi hagués canvis perquè les circumstàncies són diferents i després de 30 anys el coneixement del català s'ha normalitzat. En un món globalitzat i competitiu, nosaltres defensem un model trilingüe en què el català, però també el castellà i l'anglès, siguin vehiculars. No pot ser que el castellà tingui tractament de llengua estrangera.

Estaria d'acord amb un model en què el català fos la llengua amb més pes a l'aula?

Nosaltres volem un sistema integrador. Això no vol dir que cada llengua tingui una quota del 33%. No m'oposo al fet que la primera llengua a l'escola sigui el català, després el castellà i, finalment, l'anglès.

CiU i ERC defensen el concert econòmic com la fórmula més justa...

Cap govern d'Espanya, sigui del color que sigui, pot assumir un sistema similar al del País Basc o el de Navarra per a Catalunya, perquè aleshores no podríem negar a regions també solidàries com ara la Comunitat Valenciana el dret a aplicar el mateix model. Tot això no treu que puguem tenir un sistema de finançament millor, que no posi en qüestió el creixement i la competitivitat catalanes. Però fins al 2013 no ens toca parlar-ne.

I com es pot defensar aquest sistema de finançament a Euskadi i negar-lo per a Catalunya?

Si la Constitució no hagués reconegut els drets forals del País Basc i Navarra hi hauria hagut una fractura històrica molt important. El règim foral és part essencial de la nostra història.

Però Catalunya també és una nacionalitat històrica, amb una realitat molt diferenciada...

Catalunya mai, en tota la seva història, ha gaudit del concert, i ara parlar d'un nou sistema de finançament és absurd perquè l'únic que es pot repartir és dèficit. La resolució parlamentària de CiU i ERC sobre el concert és una victòria pírrica que va excloure el PP i el PSC...

Però vostès també van votar una reforma constitucional aprovada per majoria però d'esquena a molts partits...

La reforma era necessària però no em van agradar les formes, no van ser correctes. Amb tot, cal recordar que Rajoy instava a fer aquest pas des de feia un any i que la modificació tenia molt més suport que la resolució.

Zapatero no ha pagat els plats trencats
Malgrat que l'actual conjuntura econòmica és el resultat d'una crisi internacional d'origen financer, al capdavant dels països, assegura Fernández, hi ha mals i bons gestors. Zapatero va negar la crisi i després va fer tard aplicant mesures inadequades sense convicció. L'objectiu del PP és la reactivació econòmica, i per això promourem una reforma laboral, de la negociació col·lectiva i fiscal en profunditat. El suport a les pimes, als autònoms i als emprenedors són els altres ingredients de la recepta popular.

Fuente: Avui
Autor: Avui